

Таким чином, Bitcoin необхідно віддати належне. Задум фінансової системи, криптовалюти незалежної від різноманітних бюрократичних аномалій це більше ніж просто необхідність в наш час, але нажаль не можливо сподіватись на подолання бюрократії таким шляхом. Система на теперішньому етапі розвитку є доволі нестабільною, і далеко не досконалою, не здатна взяти на себе функції деяких фіатних валют. На нашу думку, в майбутньому відбудеться злиття реальних і віртуальних грошей з кращими якостями тих і інших, але скоріш за все Bitcoin не матимуть до цього відношення. Оскільки нова електронна валюта не має довгострокового майбутнього.

ЛІТЕРАТУРА

1. Хірн М. The resolution of the Bitcoin experiment [Електронний ресурс] / М. Хірн // Режим доступу : https://medium.com/@octskyward/the-resolution-of-the-bitcoin-experiment-dabb30201f7#_ravpbyw5a. – Дата останнього доступу: 03.03.2017 р. – Назва з екрану.
2. Резніченко Є. Біткоїн: валюта майбутнього чи фінансова піраміда [Електронний ресурс] / Є. Резніченко // Режим доступу : <http://www.prostobank.ua/>. – Дата останнього доступу: 03.03.2017 р. – Назва з екрану.
3. Кругман П. Bits and Barbarism [Електронний ресурс] / П. Кругман // Режим доступу : http://www.nytimes.com/2013/12/23/opinion/krugman-bits-and-barbarism.html?_r=0. – Дата останнього доступу: 03.03.2017 р. – Назва з екрану.

УДК 334.722:330.162(477)

СОЦІАЛЬНО ВІДПОВІДАЛЬНИЙ БІЗНЕС В УКРАЇНІ: ПОНЯТТЯ ТА ОСНОВНІ ЧИННИКИ

Зінкевич А. Л., студентка групи Б 5/1

Науковий керівник – асистент Щербина Ю. О.

Миколаївський національний аграрний університет

В Україні, соціально відповідальний бізнес знаходиться на шляху розвитку. На сьогоднішній день, зазначена тема є досить актуальною. Оскільки такий бізнес стає частиною соціального та бізнесового життя, переходячи від простіших до більш розвинених форм і концепцій. Дуже часто соціальну відповідальність бізнесу ототожнюють з добродійністю або

із покращенням ефективності застарілого обладнання. Це найпоширеніший міф корпоративної відповідальності. Йдеться не лише про благодійність та закриття неефективних “брудних” виробництв, а й про сутність компанії, про ефективність її функціонування.

Питання соціальної відповідальності бізнесу ставало предметом дослідження багатьох українських науковців. Серед них: А. Колот, Н. Сокол, А. Глібова, Н. Сіренко, Т. Лункіна та ін. Проте, тема й надалі залишається актуальною та до кінця не розкритою, потребує подальших досліджень.

Варто відмітити, що соціальна відповідальність має різні рівні розуміння, сприйняття, реалізації та етапів формування залежно від її суб'єктів та сфери застосування. Але в будь-якому разі забезпечення її становлення залишається все більш актуальним та затребуваним в Україні, окремих державах та світі в цілому [4].

Наприкінці ХХ століття бізнесмени, політики, соціум у цілому врешті-решт почали усвідомлювати те, на чому багато десятиліть акцентували увагу вчені, а саме: пріоритет у формуванні загальної політики має належати політиці соціальної, а людина – це не тільки і не стільки фактор виробництва, це – найбільша цінність, мета економічного розвитку [1]. Інституційне середовище як складна єдність формальних і неформальних інститутів відіграє також ключову роль у процесі формування та розвитку соціальної відповідальності бізнесу в Україні.

З 2006 р. в Україні існує місцева мережа Глобального договору, яка об'єднує понад 160 учасників – від великих міжнародних та українських компаній до середніх і малих підприємств, а також неурядових організацій, академічних установ, бізнес-асоціацій тощо. Основою Глобального договору є 10 принципів у сферах прав людини, трудових відносин, навколишнього природного середовища та протидії корупції, що становлять своєрідний кодекс етичної корпоративної поведінки, дотримання яких є обов'язковим для учасників. Незважаючи на добровільність участі, вимогою для компаній є надання щорічних звітів про реалізацію принципів Глобального договору в повсякденній діяльності. За 10 років існування до ініціативи приєдналися понад 8000 компаній та інших організацій з більше ніж 130 країн.

За даними дослідження проекту AISEC (Association Internationale des Etudiants en Sciences Economiques et Commerciales), найменша поінформованість про соціальну відповідальність бізнесу характерна для підприємств транспорту та підприємств побуту і комунальних служб – 52,9 % і 57,5% відповідно. Найбільше інформовані про концепцію соціально відповідального бізнесу компанії фінансового сектора (94%), виробництва промислових товарів (84,5%) і торгівлі (83,2%). Значні відмінності спостерігаються на регіональному рівні. Якщо у Києві поінформованість про соціальну відповідальність продемонструвало 90,7% опитаних компаній, то у Львові лише 62,9 %, а в Донецьку – 61,5 % компаній [2].

Соціальна відповідальність бізнесу багатьма сприймається лише як акт благодійності, але в дійсності вона містить в собі процедури і практики компаній з таких аспектів як: організаційне управління, права людини, трудові відносини, етична операційна діяльність, захист навколишнього середовища та прав споживачів, розвиток місцевих громад та співпраця з ними [3].

Таким чином, слід зазначити, що основними характеристиками соціальної відповідальності бізнесу є: добровільність, інтегрованість у бізнес-стратегію підприємства, системність, користь для всіх зацікавлених сторін (співробітників, споживачів, акціонерів, товариств, тощо), а також для самого підприємства, внесок у процес сталого розвитку, тощо.

ЛІТЕРАТУРА

1. Колот А. М. Асиметрії розвитку соціально-трудої сфери: зарубіжний досвід і вітчизняні реалії / А. М. Колот // Україна: аспекти праці. – 2011. – № 8. – С. 3-11.
2. Максименко С. Д. Психологія підприємницької діяльності / С. Д. Максименко // Філософська і соціологічна думка. – 2010. – № 5. – С. 15-21.
3. Глібова А. А. Соціальна відповідальність бізнесу України на сучасному етапі формування ринкових відносин [Електронний ресурс] / А. А. Глібова // Режим доступу : <http://sibac.info/index.php/2009-07-01-10-21-16/3898-2012-09-28-06-31-52>. – Дата останнього доступу: 01.03.2017. – Назва з екрану.
4. Сіренко Н. М. Соціальне підприємництво в Україні: основні аспекти [Електронний ресурс] / Н. М. Сіренко, Т. І. Лункіна // Режим доступу : http://dspace.mnau.edu.ua:8080/jspui/bitstream/123456789/1904/1/_1_2016%20сіренко%20рус.pdf. – Дата останнього доступу: 01.03.2017. – Назва з екрану.